

Тодор Дончев е роден на 19 ноември 1931 г. в с. Заветно, Тъзговишки окръг, в работническо семейство. През 1955 г. завършва с отличен успех научно-производствения профил на специалността математика в Софийския университет „Климент Охридски“. От 1956 до 1959 г. е учител по математика в I шуменска гимназия, а от 1959 до 1963 г. — преподавател по математически анализ във ВНБАУ „Георги Димитров“ — Шумен. От 1963 г. до края на живота си на 23 ноември 1984 г. работи като преподавател и доцент във Висшия машинно-електротехнически институт — Варна.

След избирането му за доцент през 1969 г. Тодор Дончев е избран и за ръководител на катедрата по висша математика при ВМЕИ — Варна. Чете лекции и води упражнения по математически анализ и избрани глави от математиката. С изключителната си научна ерудиция и педагогически талант се утвърждава като любим преподавател и възпитател на студентите. В продължение на 20 години работи неуморно за създаване и утвърждаване на научните направления на катедрата и за издигане на научното и методическо ниво на учебно-възпитателния процес. Активно подпомага научното израстване на младите преподавателски кадри. Като заместник-декан, председател на СО, член на вузовския комитет на БКП, член на ръководството на Съюза на българските математици във Варна развива активна обществена дейност.

Научната дейност на доц. Т. Дончев е насочена главно към областта на качествената теория на частните диференциални уравнения. По време на специализацията му в Московския държавен университет през 1964 г. в катедрата по диференциални уравнения на Механо-математическия факултет под ръководството на проф. д-р Ландис получава редица резултати относно поведението на решенията на елиптични диференциални уравнения от по-висок ред в неограничени области. На тази тема е посветена и защитената от него през 1972 г. в МГУ кандидатска дисертация.

През следващия период изследванията на Тодор Дончев са свързани с коректността на задачата на Коши за елиптични уравнения от по-висок ред и гранични задачи за тях. Особено значими са работите му, посветени на доказването на теореми от типа на Фрагмен-Линдelfоф за решенията на равномерно елиптичните уравнения.

Последните години от живота си Т. Дончев посвети на изследвания, свързани с n -хармоничните уравнения. След работите на проф. д-р Мазя от Ленинградския университет относно тегловна положителност на бихармоничния оператор в пространства с размерност от 4 до 7, получените от Т. Дончев априорни оценки му позволиха да докаже резултати относно тегловната положителност на трихармоничния оператор в пространства с размерност 6 до 8.

Научното наследство на доц. Т. Дончев наред с основното му направление съдържа и други резултати: върху изопериметрични неравенства в математическата физика, симетризация в n -мерното евклидово пространство, хиперравнини и др.

Основните му научни резултати са публикувани в над 20 статии в наши и съветски научни списания. Участвал е с доклади и научни съобщения в български и международни конгреси и симпозиуми.

Почина след тежко боледуване.

Иван Янчев